

ת"פ 28930/11/11 - מדינת ישראל נגד איגור גוסב, יבגני אולייניק

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 28930-11-11 מדינת ישראל נ' גוסב ואח'
בפני כב' השופטת שירלי דקל נוח
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. איגור גוסב
2. יבגני אולייניק

09 יולי 2014

נוכחים:

ב"כ המאשימה גב' ענת גוש-חלב, מתמחה

הנאשם 1 וב"כ עו"ד קובי מרגולוב

הנאשם 2 וב"כ עו"ד אלי מסטרמן

מר הרמן בורר, מתורגמן לשפה הרוסית

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשמים הורשעו, על פי הודאתם, ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום המתוקן - קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), גניבה בידי עובד לפי סעיפים 391 + 29 לחוק העונשין, ומרמה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (להלן: "**פקודת מס הכנסה**").

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשמים עבדו כמחסנאים במפעל חברת אלקטרה, הנאשם 1 משנת 1996, והנאשם 2 משנת 2006.

בתחילת שנת 2008, הנאשמים קשרו קשר עם סולי סנדלר, בעלי חברת הובלות, שעסק כמוביל של מזגני אלקטרה ללקוחות שונים (להלן: "**סולי**"), לגנוב מזגנים מחברת אלקטרה.

סולי פנה לנאשם 1, אשר נענה להצעתו בתמורה לכסף, ובהמשך, פנה לנאשם 2, שנענה להצעה בתמורה לחלקו

עמוד 1

ברוחי הגניבות.

במהלך השנים 2008, 2009 ועד לחודש מרץ 2010, גנבו הנאשמים וסולי מהמפעל כמויות גדולות של מזגנים, ובהמשך, נמכרו המזגנים על ידי סולי או מי מטעמו. סולי שילם לנאשם 1, מידי שבוע, עבור כל מזגן שנגנב, בין 500 ₪ ל-2,000 ₪, בהתאם לסוג המזגן, ובסכומים אלו התחלקו הנאשמים.

הנאשמים וסולי גנבו מחברת אלקטרה מזגנים, כדלקמן:

בשנת 2008 מאות יחידות מזגן בשווי שאינו נופל מ-1,000,000 ₪.

בשנת 2009 מאות יחידות מזגן בשווי שאינו נופל מ-800,000 ₪.

בשנת 2010 בחודשים ינואר-מרץ, כ-111 יחידות מזגן בשווי 225,685 ₪.

כתוצאה מגניבת המזגנים, צמחה לכל אחד מהנאשמים הכנסה בסכום שאינו נופל מ-260,000 ₪, והנאשמים לא דיווחו על הכנסה זו לרשויות המס.

הסדר הטיעון

2. ב"כ הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשמים חזרו בהם מכפירתם, הודו והורשעו בכתב האישום המתוקן. הצדדים עתרו במשותף להשתתף עונש של מאסר בפועל למשך 34 חודשים על כל אחד מהנאשמים, כאשר מועד תחילת ריצוי העונש ידחה בהסכמה, וכן מאסר על תנאי וקנס. לא הוסכם בין הצדדים גובה הקנס הכספי שיוטל על הנאשמים, והנושא נותר פתוח לטיעון.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ הצדדים עתרו לאימוץ ההסדר לעונש, וטענו כי הוא מאוזן, ראוי והולם את חומרת העבירות, והתמקדו בטיעוניהם בנושא הקנס הכספי.

ב"כ המאשימה טענה כי מאחר שמדובר בעבירות כלכליות, שהניבו כסף רב לנאשמים, יש לגזור עליהם קנס משמעותי, למען יראו ויראו, שכן הדרך היחידה למגר תופעות כאלה היא לגרום לפגיעה עמוקה וקשה בכיסם של נאשמים המבצעים עבירות בשל בצע כסף. ב"כ המאשימה טענה כי המדובר בעבירה מתמשכת, שבוצעה בצוותא, תוך תכנון מקדים וקשירת קשר, בסכומים גבוהים של לא פחות מכ-2 מיליון ₪, והכספים לא הושבו. ב"כ המאשימה טענה כי רכיב הקנס בהליך הפלילי משקף את עבירות המס שעברו הנאשמים והפגיעה ברכוש הציבור, כאשר ממשיכה להתנהל נגדם גם תביעה אזרחית.

ב"כ המאשימה טענה כי בתיק הפלילי שהתנהל נגד סולי, הושת עליו קנס בגובה של 20,000 ₪, ושם הוצגו

לבית-המשפט הסכמות ואישורים על הליך המתנהל בינו לבין רשויות המס, בעוד שבעניינם של הנאשמים דגן לא הוצגו כל אישורים כאלה.

ב"כ המאשימה ציינה כי סולי הפליל את הנאשמים, קשר אותם לביצוע העבירות, ושתק ביחס למעורבותם של אנשים אחרים. כל העבירות לא יכלו להתבצע לולא השימוש בידע הפנימי של הנאשמים, שעבדו כמחסנאים באלקטרה, תוך הכרתם את מערכות המחשוב והנהלים.

בהליך הפלילי שהתנהל נגד סולי, הוא הודה בהזדמנות הראשונה, לקח אחריות ולא נשמעו עדים, וזאת לעומת מספר ישיבות ההוכחות שהתנהלו בעניינם של הנאשמים. כתב האישום בעניינו של סולי לא מייחס לו גניבה ממעביד אלא ריבוי עבירות גניבה, זאת משום שהוא לא היה עובד של אלקטרה אלא קבלן פרטי, ואבחנות אלו הביאו את המאשימה להגיע איתו להסדר שכלל 30 חודשי מאסר לעומת 34 חודשי מאסר ביחס לנאשמים.

ב"כ המאשימה הוסיפה וטענה כי לקולא נלקחה בחשבון על ידי המאשימה העובדה כי הנאשמים נעדרי עבר פלילי, הודו ולקחו אחריות על מעשיהם, אף שהתנהלו הוכחות ונשמעו מספר עדים, עדיין מדובר בחיסכון זמן מהותי, שכן נחסכה עדותם של עשרות עדי תביעה. כמו כן, העבירות בוצעו לפני 4 שנים, ומאז לא נפתחו נגד הנאשמים תיקים חדשים.

ב"כ המאשימה הסכימה לבקשת הנאשמים לדחיית תחילת ריצוי עונש המאסר ליום 5.10.14, כפי שהוסכם לגבי סולי, אך טענה שיש להבטיח זאת בערבויות הולמות, שכן החשש שנאשמים העומדים בפני כניסה למאסר יברחו הוא אינהרנטי.

ב"כ הנאשם 1 הדגיש בטיעונו לעונש כי הנאשם 1 הינו ללא כל עבר פלילי, שעבורו כניסה למאסר ראשון, בעשור השישי לחייו, מהווה אירוע קשה ומטלטל. ב"כ הנאשם 1 טען כי אורך תקופת המאסר עליו הוסכם הוא ראוי, ואינו מקל יתר על המידה עם הנאשם 1 ביחס לעבירות נשוא כתב האישום.

ב"כ הנאשם 1 טען לעניין הקנס כי יש לקחת בחשבון את אורך תקופת המאסר וגובה הקנס שהוטל על סולי, כמו גם את העובדות המיוחדות לסולי בכתב האישום המתוקן. ב"כ הנאשם 1 טען כי סולי היה היוזם של הקשר הפלילי והמוביל שלו. ב"כ הנאשם 1 הפנה לכך שסולי הוא זה שפנה לנאשם 1 והציע לו להוציא מזגנים מאלקטרה תמורת כסף, סולי היה קבלן משנה של אלקטרה שנים ארוכות לפני שהנאשם 1 החל לעבוד שם, סולי ואנשיו הוציאו את המזגנים מהמחסנים של אלקטרה, וסולי היה זה שמכר את המזגנים. התמורה שקיבלו הנאשמים והתחלקו בה, הייתה קטנה ביחס לשווי המזגנים. נגד אשר פרידמן, שהיה לקוח של אלקטרה, ואצלו פרקו את המזגנים, לא הוגש כתב אישום, למרות שנעצר במסגרת תיק זה, ועובדה זו פוגעת בתחושת הצדק של הנאשם 1. עוד ציין ב"כ הנאשם 1 כי נגד הנאשמים, סולי ואשר פרידמן הוגשה תביעה אזרחית על סך מיליוני שקלים.

ב"כ הנאשם 1 טען כי הנאשם 1 עומד לרצות מאסר ארוך של כמעט 3 שנים, מאז מעצרו הוא סולק בבושת פנים מאלקטרה, ללא פיצויי פיטורים, ותלויה ועומדת נגדו התביעה האזרחית, והליך נוסף מול רשויות המס.

ב"כ הנאשם 1 טען כי סולי הוא עוסק מורשה ובעלים של חברה, שהמחזור השנתי שלה הוא מיליוני שקלים, לכן קל

לו יותר להגיע להסדר עם רשויות המס מאשר לנאשם 1, שעובד כשכיר בחברת טמפו בתפקיד מלגזן, אך ברור כי לאחר סיום ההליך הפלילי, יצטרך לשלם לרשויות המס עשרות רבות של אלפי שקלים.

לטענת ב"כ הנאשם 1, מכל האמור לעיל עולה כי הנאשם 1 כבר נענש במספר מישורים: במישור התעסוקתי - פיטוריו מחברת אלקטרה, במישור הכלכלי- אבדן משמעותי של חסכונות או קרנות של פיצויי פיטורין, חיוב עתידי בתביעה אזרחית שסביר להניח שיביא להכרזתו כפושט רגל, וחוב לרשויות המס.

ב"כ הנאשם 1 טען כי לאור כל הנימוקים הללו, על בית-המשפט להתחשב בגובה הקנס, ולהטיל קנס נמוך הרבה יותר מזה שהושת על סולי.

ב"כ הנאשם 1 הגיש תדפיס מחשבון עו"ש של הנאשם 1, והוסיף כי הנאשם 1 אב לשני ילדים, אשתו מועסקת במפעל, ומשתכרת בדוחק כ-4,500-5,000 ₪, ואין ברשותו נכסים או חסכונות שאלקטרה לא הספיקה לעקל או למנוע בדרך אחרת לעשות בהם שימוש. ב"כ הנאשם 1 עתר בנוסף כי גם אורך המאסר חלף הקנס יהיה קצר ככל הניתן, ומותאם ליכולותיו הכלכליות של הנאשם 1, ולחלופין, כי תשלום הקנס יידחה לאחר תום ריצוי עונש המאסר.

לעניין הערבויות לעיכוב הביצוע, ב"כ הנאשם 1 טען כי הוא מסכים להפקדת דרכון והטלת צו עיכוב יציאה מן הארץ, ערבות עצמית וצד ג', ועתר לכך שההפקדה הכספית תהיה בסכום סביר שיכול לעמוד בו. ב"כ הנאשם 1 ציין כי הנאשמים שוחררו ממעצר ללא ערבויות, והם התייצבו לכל הדיונים.

ב"כ הנאשם 2 הדגיש בטיעונו לעונש את ההבדלים בעובדות כתב האישום בין נאשם 1 וסולי לבין נאשם 2. סולי עבד כקבלן משנה של אלקטרה עוד משנת 1990, והגה את הרעיון לבצע את הגניבה מאלקטרה. סולי פנה לנאשם 1, שעבד אז 12 שנה באלקטרה, והנאשם 1 פנה לנאשם 2, שעבד שם באותה עת שנתיים בלבד.

לטענת ב"כ הנאשם 2, המדובר בסיטואציה מורכבת, שכן הנאשם 2 היה במצב שמשרתו עמדה בסכנה. ב"כ הנאשם 2 טען כי סולי ניהל את האופרציה, לקח את המזגנים, מצא להם קונים, ביצע את המכירות לאותם קונים, נתן את הכסף לנאשם 1, והנאשם 2 קיבל את הכסף מהנאשם 1.

ב"כ הנאשם 2 טען כי עובדות אלו מלמדות על ההיררכיה הפנימית בין הנאשמים, חלקו של סולי ברווחים היה כפול, אך הוא זכה בהפחתה של 4 חודשי מאסר ביחס לנאשמים, למרות שהיה צריך לשאת בעונש חמור יותר.

ב"כ הנאשם 2 טען כי בתחילת החקירה היו ראיות אך ורק לגבי המעשים בשנת 2010, סולי שתק בחקירתו, והנאשמים לקחו אחריות, והם אלו שהביאו לכך שהיו ראיות גם לגבי השנים 2008 ו-2009.

ב"כ הנאשם 2 טען כי חייו של הנאשם 2 נחרבו לחלוטין, הוא איבד את מקום העבודה, והתא המשפחתי שלו התפרק לחלוטין. הנאשם 2 שקע בחובות גבוהים, בעיקר למס הכנסה ולבנק לאומי, נפתחו נגדו תיקי הוצאה לפועל, והוטל עליו לשלם 500 ₪ בחודש במסגרת צו חיוב בתשלומים. כמו כן, כל אחד משני הנאשמים צפוי לחיוב בסכומים גבוהים במסגרת התביעה האזרחית.

ב"כ הנאשם 2 טען כי על בית-המשפט לאזן את העיוותים שמנה לעיל ואת הנסיבות האישיות של הנאשם 2 בכך

שלא יוטל עליו לשלם קנס.

ב"כ הנאשם 2 הוסיף כי כל טענותיו לעניין גובה הקנס רלוונטיות גם לעניין הערבויות לעיכוב ריצוי המאסר. אף שכל משפחת הנאשם 2 נמצאת באוקראינה, ילדיו החיים בארץ הם כל חייו, ועל מנת שיוכל להרוויח עוד כסף לפרנסתם, הוא מבקש לדחות את ריצוי המאסר במספר חודשים.

ב"כ הנאשם 2 טען כי ההליך הפלילי מתנהל נגד הנאשם 2 מזה שנים, ידוע לו מזה זמן שהוא הולך למאסר, הוא לא התחמק מהדיונים, ואין סיבה להטיל עליו להעמיד ערבויות.

הנאשם 1 טען כי הוא מצטער על מה שקרה, וביקש כי בית-המשפט יתחשב בגובה הקנס ובתקופת המאסר חלף הקנס.

הנאשם 2 טען גם הוא כי הוא מצטער על מעשיו, ודואג לילדיו שהינם בני 13 ו-5 שנים, שעתה פרנסתם תהיה מוטלת על אימם המשתכרת משכורת מינימום, שיוותרו ללא תמיכה נפשית וכספית מצידו, ובהעדר משפחה תומכת, וביקש את התחשבות בית-המשפט.

דין והכרעה

4. הנאשמים שימשו כמחסנאים בחברת אלקטרה, קשרו קשר האחד עם השני ועם סולי, ששימש כמוביל של מזגני חברת אלקטרה ללקוחותיה, במטרה לגנוב מזגנים מהחברה.

קשירת הקשר בוצעה בתחילת שנת 2008, כאשר מדובר בקשירת קשר לגניבות בהיקף רחב. מאות מזגנים נגנבו על ידם בשנים 2008 ו-2009 ועד לראשית שנת 2010, שאז הנאשמים נתפסו בכף.

הנאשמים ביצעו את הגניבות באופן שיטתי, מתוכנן, מתוחכם ומאורגן, תוך ניצול הכרתם את מערכות המחשוב של אלקטרה, והפרצות בנהלי הפיקוח, כשהשווי הכולל של המזגנים שגנבו הינו למעלה מ-2,000,000 ₪.

הנאשמים מעלו באמון שניתן בהם על ידי מעבידתם אלקטרה, וניצלו אמון זה לצורך ביצוע העבירות.

כתוצאה מגניבת המזגנים, צמחה לכל אחד מהנאשמים הכנסה בסכום שאינו ידוע, אך אינו נופל מ-260,000 ₪, עליה הם לא דיווחו לרשויות המס.

יצוין כי קיימים הבדלים מסוימים בין שני הנאשמים בעובדות כתב האישום המתוקן, שעיקרם מתייחס לאורך תקופת עבודתם באלקטרה טרם האירועים נשוא כתב האישום, פנייתו של סולי לראשונה לנאשם 1, חלקם ברווחי הגניבות, והשווי של הגניבות שמצוין בעניינו של נאשם 1 כי היה מיליוני שקלים, בעוד שלא צוין שווי זה בעניינו של נאשם 2.

5. הנאשמים פגעו במעשיהם באופן משמעותי בערכים חברתיים רבים - העבירה של גניבה בידי עובד מטרתה להגן על ערכי הקניין והחזקה של המעביד. ההגנה הנדרשת לערכים אלו חזקה יותר מעבירת גניבה, כמשתקף מהעונש החמור המיוחד שמייחס המחוקק לעבירה זו, בשל קלות ביצוע העבירה והקושי בחשיפתה, והמעילה באמון שנותן המעביד בעובדיו.

בנוסף, הנאשמים רימו את שלטונות המס, ובכך פגעו בערכים המוגנים של השמירה על הקופה הציבורית, ערך השוויון, והנזקים הנגרמים לציבור ככלל כתוצאה מהמעשים.

6. מאחר שהצדדים התייחסו בהרחבה לגזר הדין שניתן בעניינו של סולי, אציין כי הוא הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, ריבוי עבירות גניבה ומרמה לפי פקודת מס הכנסה. על סולי נגזר מאסר בפועל למשך 30 חודשים, מאסר על תנאי וקנס בסך של 20,000 ₪. לא הוצג בפני כתב האישום המתוקן בעניינו של סולי, אך ניתן ללמוד על מעשיו מתוך עובדות כתב האישום בתיק שבפני. בנוסף, ניתן ללמוד מהטיעונים לעונש של הצדדים ומגזר הדין כי העובדה שסולי חולה לב וסובל מבעיות רפואיות שונות נלקחה בחשבון על ידי בית המשפט, כמו גם העובדה שהגיע להסדר והסיר את מחדליו מול רשויות המס.

7. לאחר ששקלתי את כל הנסיבות הצריכות לעניין ואת כל טיעוני הצדדים, לרבות הודאתם של הנאשמים במהלך שמיעת ההוכחות והחיסכון בזמן השיפוטי, מצבם האישי והמשפחתי של כל אחד מהנאשמים, גילם, העדר עבר פלילי, חלופי הזמן מאז ביצוע העבירות ועד היום, את רכיבי גזר הדין לפיו אושר הסדר הטיעון עם סולי, ואת האינטרס הציבורי, ההסדר הינו סביר, עולה בקנה אחד עם מתחם הענישה ההולם והראוי ויש לאמצו.

8. ככלל, בעבירות המבוצעות עבור בצע כסף יש לרכיב הקנס תפקיד חשוב בהיבט ההרתעה, וזאת בנפרד מעונש המאסר בפועל, כך למשל נקבע ב-ע"פ 6542/11 מוקטראן נ' מדינת ישראל (25.2.2013). יחד עם זאת, כל מקרה ונסיבותיו, ועל בית המשפט לבחון אם מכלול העונשים הולם את העבירות ומגשים את תכלית הענישה. במקרה דנן, בהתאם להסדר הטיעון הוסכם על עונש מאסר לתקופה לא קצרה. חיוב בפיצוי לא נכלל במסגרת ההסדר בין הצדדים, לאור התביעה האזרחית המתנהלת נגד הנאשמים, אך אין חולק שצמחו לנאשמים רווחים כתוצאה מביצוע העבירות, ועד היום לא הושבו כספי הגניבה או חלקם ולא שולם חוב המס או חלקו.

לשם קביעת גובה הקנס וקביעת תקופת המאסר חלף הקנס, אני סבורה כי יש להתחשב בכלל נסיבות אלו, בסכום הקנס שהוטל על סולי, ובמצבם הכלכלי של הנאשמים כפי שהוכח במסגרת הראיות לעונש, וכנטען על ידי באי כוחם, וזאת בהתאם להוראות סעיף 40ח' לחוק העונשין, שהוסף במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין.

9. אשר לקביעת ערבויות לשם הבטחת התייצבות הנאשמים לריצוי מאסרם - בקשת הנאשמים לדחיית מועד ריצוי מאסרם אינה לשם הגשת ערעור או מנסיבות חריגות, אלא מסיבות אישיות ונכללה בין הרכיבים המוסכמים בהסדר הטיעון. הצדדים חלוקים ביניהם בנוגע לצורך בהפקדת ערבויות להבטחת התייצבות

נאשמים למאסר. התנהלות הנאשמים במהלך הדיון במשפטם והתייצבותו לדיונים, על אף שלא היו נתונים בתנאים מגבילים, והעובדה שלא נפתחו נגד הנאשמים תיקים נוספים, הינם שיקולים חשובים, אך אינם חזות הכל. נוסף לשיקולים אלו, יש לקחת בחשבון את הכלל בדבר ביצוע מידי של עונש המאסר, כי מדובר בפער זמנים משמעותי בין מועד מתן גזר הדין לבין המועד המוסכם לתחילת ריצוי המאסר, וכי מדובר בתקופת מאסר לא קצרה. בנוסף, בסיומו של ההליך המשפטי, עומדת הכרעה שיפוטית השוללת את חירות הנאשמים ופוקעת חזקת החפות שממנה נהנו הנאשמים עד כה.

לאור האמור, אני סבורה כי יש להבטיח את התייצבות הנאשמים לריצוי מאסרם בערבויות מתאימות ושיוכלו לעמוד בהן.

10. לאור כל האמור, אני מוצאת לנכון לכבד את ההסדר לעונש, וגוזרת על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 34 חודשים, בניכוי תקופת המעצר, מיום 14.3.2010 ועד יום 22.3.2010.

כל אחד מהנאשמים יתייצב לריצוי מאסרו בבימ"ר הדרים לא יאוחר מיום 5.10.14 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות.

על כל אחד מהנאשמים לתאם את כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

עיכוב ביצוע המאסר הינו בכפוף לתנאים הבאים, לכל אחד מהנאשמים:

1. עירבון במזומן או בערבות בנקאית ע"ס 5,000 ₪.

2. שתי ערבויות צד ג' כל אחת ע"ס 10,000 ₪.

3. ערבות עצמית על סך של 10,000 ₪.

4. הנני מורה על עיכוב יציאת הנאשמים מן הארץ למשך 6 חודשים. על הנאשמים להפקיד דרכונם במזכירות בית המשפט לאלתר.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים מיום השחרור ממאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה זו כל עבירה בה הורשע.

ג. קנס בסך של 10,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.8.14 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

לא ישולם תשלום מתשלומי הקנס במועדו או במלואו, יעמוד מלוא הקנס או יתרתו לפירעון מיידי.

על הנאשמים לפנות למזכירות בית המשפט ולקבל לידיהם שוברים לתשלום הקנס.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום י"א תמוז תשע"ד, 09/07/2014 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לבקשת הנאשמים ובהסכמת המאשימה, ניתנת ארכה להפקדת הערבויות כדלקמן:

הנאשם 1:

ארכה להפקדת ערבויות צד ג' של אשתו גב', ילנה גוסב ת.ז 316960186 ושל בתו גב' אולגה גוסב ת.ז 316960269, וזאת עד מחר 10/7/2014 בשעה 11:00.

הנאשם 2:

ארכה להפקדת דרכון והפקדה במזומן עד היום בשעה 13:00.

אני מאשרת את אשתו גב' אולייניק טטיאנה ת.ז 319428447 כערבה צד ג'.

עמוד 8

כמו כן, ניתנת ארכה להפקדת ערבות צד ג' נוספת עד מחר, 10/7/2014 שעה 11:00.

ניתנה והודעה היום י"א תמוז תשע"ד, 09/07/2014 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה, שופטת